

"אוי, הנשיא מובארק! מה עשו לך?"

לורנס פישר

ניוזלטר מספר 30

שלום לכם, הגענו עד לניוזלטר 30! כל הכבוד לנו. למה לנו? כי בלי המילים החמות שלכם, הייתי מוותר על זה מזמן. מאוד קל להגיד שאשאר רק עם הבלוג והסרטונים, אבל לא, אני אתכם. אז תודה. לידיעתכם, ערוץ היוטיוב שלי עבר את 165 המינייט! הישג גדול בעיניי לערוץ שהתחלתי באוקטובר.

בניוזלטר הזה, לציון מספר 30, החלטתי להוציא לאור סיפור שלא כתבתי עליו אף פעם וזו הפעם הראשונה שאני מפרסם אותו. אח"כ אתרגם לבלוג שלי, אל דאגה. אז למה לא כתבתי על זה אף פעם? קודם כל בגלל שאני משתדל לכתוב על חומר בולאי שיש ברשותי (לא תמיד) ובסיפור הזה, אין לי כלום. שנית, רק שמעתי על זה לאחרונה.

לפני מלחמת המפרץ, עיראק הנפיקה בולים בלי סוף, בין 18 ל-22 הנפקות בשנה. המדינה תחת סאדאם, היתה מייצרת נשק ללא הפסקה (זוכרים את "פרויקט בבל" המכונה גם תותח העל של סאדאם חוסיין?) אבל בניגוד לכך, יכולת הדפסת בולים לא הייתה לה. כל הדפסות הבולים הועברו לבתי דפוס אירופאים ורובם לבית הדפוס הרשמי של הונגריה.

לאחר הפלישה העיראקית לכווית ב-1990, פרצה מלחמת המפרץ הראשונה. צבא עיראק נסוג לגבולות שלה והוטלו סנקציות על עיראק בחסות האו"ם.

לאחר המלחמה סאדאם ניסה להחזיר את המדינה למצב לפני המלחמה ודי מהר הוחזרו לפעולה תשתיות המדינה כמו חשמל וכמובן גם שירותי הדואר.

כחלק מהסנקציות, הוקפאו נכסים עיראקיים בחו"ל ובנוסף עיראק לא יכלה למכור נפט כדי להכניס מטבע זר. כתוצאה מכך צנחה כלכלת עיראק וזה השפיע גם על הדואר ושירותיו. כזכור לכם, שנות התשעים המוקדמות קדמו לאינטרנט שאנחנו מכירים היום. האינטרנט שאנחנו מכירים התחיל רק ב-1992 ובטח לא היה ואטסאפ. הדרך לתקשר היתה בעיקר באמצעות מכתבים ולעיראק לא היה את הכסף לעצב ולהנפיק בולים חדשים. כתוצאה מכך החל הדואר להוציא בולים ישנים מהאחסון ולשלוח אותם לסניפי הדואר לשימוש. אט אט חזרו שירותי הדואר לפעול בתוך עיראק וגם מחוצה לה.

עם סיום המלחמה והחלת הסנקציות, רצה הנשיא סאדאם להתנקם במדינות ערב שבגדו בו. ב-1989, עם הקמת המועצה לשיתוף פעולה ערבי (ACC Arab Cooperation Council), הנפיקה עיראק סדרה של שני בולים המתארים את מנהיגי ארבעת המדינות המייסדות: עלי עבדאללה סאלח מצפון תימן, המלך חוסיין מירדן, חוסיין מובארק ממצרים וסאדאם חוסיין מעיראק.

אבל הייתה בעיה עם שני הבולים שהזכרנו: אחד המנהיגים המופיעים עליהם הוא נשיא מצרים חוסני מובארק. מצרים לא רק הצטרפה להצהרת האו"ם המגנה את עיראק על הפלישה לכווית אלא גם השתתפה באופן פעיל בקואליציה להרחקת החיילים העיראקים מכווית. יותר מכך, חיילים עיראקיים נפלו שבי בידי חיילים מצריים! על זה לא ניתן היה לסלוח. אבל מה לעשות? הרי צריך להשתמש גם בבולים הללו.

בכדי לאפשר שימוש בבולים, הוציא סדאם חוסיין צו לפיו פניו של מובארק יימחק או יוסרו מהבולים העיראקיים. פקידי הדואר הזדרזו למלא הוראה זו והשיטה המקובלת הייתה חירור הבול במקום שהסיר את דמותו של נשיא מצרים.

המעטפה המצורפת, שנשלחה בדואר בשנת 1993, מבוילת באחד מבולי הסדרה. רואים בבירור את החור שהסיר את פניו של הנשיא חוסני מובארק, דבר שאיפשר שימוש בבול. מעניין לדעת מה היתה תגובת מצרים כשהופיעו בולים אלו בשוק, הרי למחוק פניו של מנהיג ערבי אינו דבר של מה בכך בעולם הערבי!

תמונת המעטפה הועברה לידי על ידי מר ואן סומרן. הסיפור הופיע בירחון נובמבר 1993 של Global Stamp News.

נהניתם, ספרו לחבריכם, עוד יותר נהניתם, תרגישו חופשיים לשתף. לא נהניתם, אז אולי תהנו מהסיפור הבא.

אז זהו, זה הסיפור של היום, ויש עוד אבל בפעם הבא.

תגובות בקשות וכד' ניתן לשלוח אלי ל lf.stamps@gmail.com

אם רוצים להפסיק לקבל את הניוזלטר, נא לשלוח לי מייל חוזר

מוזמנים גם לבקר באתר: <https://stampandstories.blogspot.com>

וגם בערוץ היוטיוב שלי: <https://www.youtube.com/channel/UCHGHIvoXTTM0rpyd3zW3IQQ>